Broj istisaka iznosi 11.000

Naša Gospa Lurdska

Br. 7.

Mjesečno ilustrirano glasilo
Majke Božje Lurdske.

„Po Mariji k Isusu!"

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.
Odgovorni urednik:
O. Bernardin Škrivanič, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati
Oću Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

Riječka tipografska udruga na dionice. Rijeka.

MILODARI ZA NOVU CRKVU OO. KAPUCINA
u čast Dj. Lurdske na Rijeci.

Antonija Cernek — Evica Cernek — Stjepan pl. Kunović — Magdica ud. pl. Kolarić — Franjica pl. Kolarić — Franjo pl. Kolarić — Evica pl. Kolarić — Slavko pl. Kolarić — Leopoldina pl. Kolarić — Vikica pl. Kolarić — Iv. Samardžija — Hedviga Bačić — Tereza Nović — Ungaro Evita — Jakob Golub — Luce Čapelj — Marta Dragičević — Kate Knežević — D. Špoljar — T. Sulimanović — N. Kovačević — Cila Kovačić — E. Kamenar — A. Štefanović K. Štefanović — J. Mokrović — Stj. Mokrović — F. Župan F. Blažević — S. Rebrović — A. Thian — M. Kabinovec — F. Krzinarek — M. Bogdanović — V. Rebrović — I. Milohnić — B. Maričić — K. Vukelić — L. Vančina — A. Rukavina — F. Žagar — T. Mara — M. Mijić — L. Kaić — T. Travdić — E. Slipčević — M. Stambuk — J. Stefančić M. Štambuk — A. Čavčić — J. Čolić — K. Klavaji — Fr. Kolesarić — K. Paveli — M. Žagar — A. Živko — A. Marković — N. Cernić — J. Tadešević — N. N. Bl. Djevica im pozna imena ! — Marija Štiglić — M. Štiglić — F. Tadejes — M. Letić — I. Sardoc — A. F. S. D. — J. Marković — K. Matijašević — M. Stešić — M. Mihelčić — M. Stipetić — A. i M. Bišćanin — M. Kukuljan — I. Polić — M. Margan — M. Špeničnik — A. Pušković — M. Jazvo — O. Kernić — M. Kaić — L. Marković — M. Liović — I. Mršo — P. Pavić — J. Pavić — I. Markanović — Stj. Martinović — I. Adašević — M. Petrović — I Čorić. — M. Čiča — M. Krajina — G. Julius — T. Valdec — N. N. — N. N. — M. Renka — Ig. Vuk — M. Mlinar — Stj. Lazić — Đ. Lazić — F. Kramar.

Svi ovi darovaše po 2 krune želeći biti dionicima 260 vječnih sv. Misa, koje se služe u novosagragjenoj Kapucinskoj Kripti pred divnim oltarom, koji je posvećen Majci duša, koje su u čistilištu.

Deset osoba iz Bjelovara daruju 25 kr. i 20 fil. za gradnju crkve želeći, da im budu njihova imena poznata samo Prečistoj Djevici. Trećoretkinje u Sisku sakupiše 34 krune i 72 fil. Ljubitelji Djevice Lurdske, župljani Ilovika, na zadnji dan svibnja sabraše za gradnju crkve mile Gospe 21 kr. Napose darovaše: I. Jadrašić 6 kr., A. Bernić 10

Godlna I. RIJEKA, dne 4. srpnja 1908. Br. 7.

NAŠA GOSPA LURDSKA

Urednik i izdavatelj **O. Bernardin Škrivanić**, Provincijal.

1858 1908

Prvo narodno hodočašće
u
◈ LURD ◈
k našoj GOSPI LURDSKOJ

Prigodom Pedesetgodišnjice (1858-1908) čudesnih Prikazanja Bernardici Subirù.

pod predsjedništvom dra Antuna Mahnića, biskupa Krćkoga.

Odlazak dne 10. povratak 21. kolovoza.

U zoru dne 27. veljače g. 1858. neka siromašna pastirica imenom Bernardica Subirú nalazila se na podnožju Masabjelske Hridi, okružena od 10.000 osoba.

Najedanput lice joj obasja neko tajinstveno svijetlo. Prisutno je mnoštvo znalo, otkuda ta svjetlost: Bl. Djevica Marija bijaše ostavila svoj nebeski prijestô i sašla u Spilju Masabjelsku i tako svojim sjajem rasvijetlila lice male Bernardice.

Prečista joj se Djevica višeput bila prikazala na istome mjestu. Ovaj joj put pri svršetku prikazanja reče:

„Hoću, da mi ovdje narod dolazi u Procesiji“ !

Kao dakle nekada križari, koji su uz poklik: **„Bog to hoće!“** ostavljali kuću i kućište te neustrašivo srtali u boj proti dušmanima **Boga i Crkve** njegove, pohrlimo i mi Hrvati u **Lurd** — u taj **novi Jerusalem** — ne da boj bijemo mačem i oružjem, nego da se odazovemo milom

Djevičinom **pozivu,** da javno i otvoreno posvjedočimo svoju Vjeru, da od drage Gospe postignemo duševnih i tjelesnih milosti i da se srdačno molimo za obraćenje grješnika kao i za spas naše drage domovine.

Osim toga se ove godine slavi po vasionome kat. svijetu **Pedesetgodišnjica Lurdskih Prikazanja** i čudesa, koja su se iza toga zbila u Lurdu, pa skoro ne ima naroda, koji ove sretne godine ne će pohrliti u **Lurd,** u to najveće **savremeno kršćansko Svetište,** e da se otrese vjerskoga nehaja i zagrije srdačnom ljubavi prema **„Pomoćnici Kršćana."**

Prošloga je mjeseca svibnja Presv. knez-biskup **Jeglić** pozvao svoje sunarodnjake, milu našu braću **Slovence,** e da se dogju s njime pokloniti **Kraljici Angjelâ na mjestu njezinih Prikazanja.** Pa što zar mislite, da su se katolici Slovenci oglušili njegovoj molbi? **Ne,** nijesu. Preko **600 Slovenaca i Slovenkinja** svih staleža i svih slojeva ostavilo je svoj dom i domaju te sa svojim natpastirom poletjelo u zemlju čudesa — Marijin Lurd, **gdje su na svoje oči gledali, kako se polumrtvi bolesnici u tren oka dižu posvema zdravi sa svojih kolica.**

U **Lurd,** dakle i mi Hrvati, da slavimo Mariju i da joj posvjedočimo našu nepokolebivu ljubav i vjernost!

U **Lurd,** da se okrijepimo u vjeri, rasplamtimo u ljubavi i učvrstimo u ufanju!

U **Lurd,** braćo, u to sjajno sunce 20. vijeka, čiji sjajni traci raspršavaju tamu i mrak bezvjerstva, a rastapljaju led vjerskoga nehaja i ljudskoga obzira, te rak-rane modernoga društva.

Neka se dne 15. kolovoza, na **Veliku Gospu,** kad se najveličanstveniji prizori odigravaju u Lurdu, nagje tamo što brojnija četa sinova **„Predzigja Kršćanstva!"** Obuzeti svetim oduševljenjem i zanosom na pogled onih veleбnih i božanskih prizora mi ćemo svi veselo i plamteći od ljubavi zapjevati onu milu Lurdsku pjesan: **„Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!"** i ne ćemo prestati, dok nam okolišna brda uz tihi romon brze Gave ne odgovore: **Zdravo Marijo!!!"**

PUTNI RED:

Dne 10. kolozoza. — **Odlazak iz Rijeke** posebnim velikim parobrodom u 7 sati u jutro. **Dolazak u Mletke** (Veneciju) u 5 sati poslije podne. U Mlecima dočekat će nas posebni vlak. Večera na kolodvoru. **Dolazak u Milan** oko pô noći. Sa kolodvora krenut ćemo omnibusima u **hotel.**

11. kolovoza. — U Milanu ostajemo čitav dan, g je ćemo pregledavat znamenitosti, kojima taj grad obiluje.

12. kolovoza. — **Odlazak iz Milana** u 8 sati i 30 časaka. Na kolodvor ćemo se odvesti u omnibusima. **Objed u Genovi, večera u Ventimilia.** — **Dolazak u Marsilju** oko pô noći. Stan i omnibus.

13. kolovoza. — Zajutrak, objed i večera u Marsilji, koju ćemo ostaviti u 3 sata u jutro. Za boravka u Marsilji uspinjačom ćemo se popeti do glasovitoga svetišta: **„Naša Gospa Čuvarica"** (Notre Dame de la Garde).

14. kolovoza. — **Objed u Tuluzi.** Dolazak u Lurd u 2 sata poslije podne.

15.-16. Boravak u Lurdu. Hrana i stan u hotelima.

17. kolovoza. — Zajutrak i objed u Lurdu, omnibusom na kolodvor. **Večera u željeznici.**

18. kolovoza. — Zajutrak u Marsilji, objed u Ventimilja. — Dolazak u Genovu u 8 sati na večer. Omnibusima do hotela. Večera i stan.

19. kolovoza. — Boravak u Genovi do 1. sata poslije podne, hrana i stan u hotelima. — Odlazak iz Genove i povratak u Milan i **Padovu.** — Večera u Veroni na štaciji i u obližnjim hotelima. — Dolazak u **Padovu** u 10 sati na večer.

20. kolovoza. — Zajutrak i objed u Padovi, odlazak u Mletke, kamo ćemo prispjeti u 12 i 45. — Parobrodom do Crkve sv. Marka.

U Mlecima se ostaje do na večer. Večera u hotelima a u 8 sati povratak parobrodom na Rijeku.

CIJENA ZA PUTOVANJE, hranu, omnibuse i sve druge potrebe:

Za prvi razred 450 kr., za drugi razred 350 kr., za treći razred 250 kr.

Upisuje se kod Uredništva „NAŠE GOSPE LURDSKE" (Samostan O.O. Kapucina — Rijeka). Upisivanje i prijavljivanje traje do 15. srpnja. **Svaki onaj, koji se bude prijavio kasnije, morat će platiti 10 kr. više.** Svaki, koji želi hodočastiti, dužan je poslati naznačivši raz-

red, u kojemu kani putovati, netom se prijavi, 15 Kr., da se pokriju troškovi, **nu može poslati i čitav trošak.**

OPASKE: Putnici će biti razdijeljeni u posebne skupine, od kojih će svaki imati svoga iskusnoga vodića.

Za slučaj potrebe s nama će putovati jedan liječnik.

Pjesme sa notama, koje će se putem pjevati, kao takogjer pravila, prema kojima će se morati hodočasnici na putu ravnati, već su pod tiskom.

U slučaju, da se ne bi prijavilo oko 300 hodočasnika, bit će kakve omanje promjene glede putnoga reda, stoga neka svaki svojoj okolici toplo preporuči ovo naše I. hodočašće.

Sve, koji kane hodočastiti, najusrdnije umoljavamo, da se barem do 15. srpnja prijave, i neka nitko ne čeka do posljednjega časa, jer svako oklijevanje može samo da naškodi tačnoj uredbi, za koju mora odgovarati organizator hodočašća.

Žarko molimo, da svaki, koji se želi pridružiti hodočašću, čim prije se prijavi:

Ocu Bernardinu Škrivaniću,
Prov. Kapucinâ i Uredniku „Naše Gospe Lurdske“
na RIJECI (Fiume).

BILJEŠKE.

— Svi se moraju naći na Rijeci do 10 kolovoza, ali mogu, da se što bolje urede, doći dne 9.

— Neka nam svi oni, koji nijesu još javili, u koji razred kane putovati, to odmah i bez oklijevanja jave.

— Petnaest kruna, koje nam svaki mora poslati netom se upiše uračunaje se k ostaloj svoti, pa će nam potom na Rijeci svaki uručiti, prije nego primi **biljet,** čitavu cijenu za pojedini razred odbivši onih 15 kr., koje je prije za pokriće troškova poslao.

— Glede promjene novaca će se već vodstvo hodočašća pobrinuti, i neka si drugi zato ne tare glave.

— Organizator nikako ne može primati onih, koji bi htjeli putovati hraneći se napose, jer bi to prouzrokovalo nered i pometnje.

— Nekoji nas pitaju, gdje bi na Rijeci prenoćili i hranili se. Tima preporučujemo za prenočiste **„Hotel Sušak“** na Sušaku, a za hranu restaurant **„Al Tirolese“** na Rijeci i **„Hotel Bonavia“,** takogjer na Rijeci.

— Dotiskan je veliki, lijepi sa dvije boje i sa više slika ukrašen OGLAS za naše hodočašće.

Preporučujemo svima, kojima je na srcu uspjeh hodočašća, da nam pišu, a mi ćemo im ga odmah poslati, i to na zahtjev, i više komadâ, da se prilijepi na crkvenim vratima i na javnim mjestima.

Mi ćemo ih megjutim nekojim našim povjerenicima sami poslati, samo molimo, da ih ne zadrže u kući, već neka ih na javu iznesu, e da ih čitav svijet vidi.

— Nekoji žele znati razliku izmegju I. II. i III. razreda; evo što im o tome možemo reči:

Bit će razlika u putovanju i to ova: Putnici će prvoga razreda putovati po 4 u jednome kupeju, a 6-7 do u II, a 8-9 u III. razredu. Takva će isto biti razlika i na parobrodu.

Hrana će u svim razredima biti dobra i tečna, dakako najbolja u I. r., a nešto slabija u II. r. i III. r.

Pripravimo se dostojno za hodočašće!

Molite, što je za mir Jerusolima! (Ps. 121).

Kakvim se ushitom svakiput sjećam svoga skoroga putovanja u Lurd!... Kako se slatko doimlje srca moga i sama pomisao na ovaj doista veliki dan, kad će se prva četa Hrvata naći pred blagoslovljenom Spiljom Neokaljane!...

Dan na dan bi trebalo klicati sa Davidom: »*Uzradovao sam se u ovome, što mi je rečeno: Ići ćemo u kuću Gospodnju! U tvojim dvorovima će, o Jerusolime, stajati noge naše*«. (Ps. 121).

Ali zašto idemo tamo? Što ćemo činiti u novome Jerusolimu, u milome Lurdu?

Mi idemo tamo da iskažemo počast neizmjernoj dobroti Božjoj, što je pogledala na bije-

de naše i po svojoj Majci otvorila nam u Lurdu školu *vjere, ljubavi* i *ufanja*, što je i te kako trebovalo našem pokvarenome naraštaju. Mi idemo takogjer kao zastupnici cijeloga Hrvatskoga naroda, da Prečistoj Djevici prikažemo sve potrebe nevoljnikâ, sve želje pravednikâ i uzdahe svih onih, koji će nas makar duhom pratiti.

Zar da od One, koja se zove: *Pomoćnica Kršćanâ*, ne tražimo pomoći za svoj narod u ovo dobà borbe duševne, kad je i u Hrvatskoj tmina zapodjela boj sa svijetlom, *Belijal* sa *Kristom?*

Dok protivnici Isusovi i Marijini idu tražiti nauke i pomoći u tugjinu, zar da i mi ne potražimo zaštite i pomoći od Gospoda na onome mjestu, gdje Bog po zagovoru svoje milostive Majke dijeli tako velike milosti?

Da, mi ćemo tamo poći, da molimo za ono, što je za mir u Hrvatskoj potrebito, i neka nas samo bude čitava četa!

Molit ćemo, da nam Gospa izmoli ljudi značajnih, da nam podade vogjâ, koji će sjediniti katolike i spasti našu Hrvatsku kralju svome — Isusu!

Ali da to postignemo, treba da budemo dostojni te nas Bog usliša. Zato je potrebito, da se na to sveto putovanje pripravimo *sv. Ispovijedi, mrtvenjem* i čestom *sv. Pričesti,* jer nas upravo sv. Pričest čini najsličnijima Isusu! Nebeska hrana — tijelo presveto miloga Isusa — to će od nas učiniti prave sljedbenike Kristove...

Lurdski biskup, Mons. Šefer.

Pomislimo, kolikom će nas radošću i veseljem promatrati Prečista Djevica, kad nas vidi očišćene od grijeha po sv. Ispovijedi, a okrijepljene u ljubavi i vjeri po Sakramentu ljubavi? Osim toga će često primanje sv. Pričesti učiniti od nas svih jednu dušu, jedno srce, koji će svi biti slični Božanskome srcu Isusovu.

Pripravljajmo se dakle što većim marom, što življom i što usrdnijom ljubavi do toga lijepoga, divnoga, velebnoga dana, kad ćemo ostaviti svoje mile i krenuti put blagoslovljenoga Lurda!

Preporučimo se Božanskome Srcu Isusovu, onome Srcu, nad kojim ima toliku moć Majka Božja, onome Srcu, koje je po zagovoru mile svoje Majke pod Masabjelskom hridi otvorilo izvor žive vode, u kojoj bolesni ljudski rod liječi svoje duševne i tjelesne boli.

O Gospo presv. Srca Isusova, jest, mi ćemo se hraniti presvetim Tijelom, koga si Ti začela, rosila i rodila, da postanemo što sličniji Tvome preslatkom Sinu Isusu, i ne ćemo dan i noć prestati govoriti: *Uzradovao sam se u onome, što mi je rečeno: Ići ćemo u kuću Gospodnju! U Tvojim dvorovima, o Marijin Lurdu, stajat će noge naše!«*

Hodočasnik.

I kroz ovaj je mjesec naš glasnik našao koju stotinu pretplatnika više, na čemu hvala lijepoj i dobroj našoj Gospi, kao takogjer neumornim našim povjerenicima.

Ističemo, da je poglaviti uzrok tome prirastu, što smo bili javili, da se svi brojevi „NAŠE GOSPE LURDSKE" počevši od 5 br. mogu dobiti za samih 30 nov.

Tko želi primiti i lijepi naš ALBUM, taj mora poslati 1 kr.

O PRESVETA!

Spjevao: MIJO ŠPOLJAR.

O, Presveta, bez grijeha začeta —
Marijo Lurdska, pogledaj nas!
Kraljice možna cjeloga svijeta
Nježno Te zove naroda glas!
Majčice Božja, Djevo prečista —
Tebi se moli Hrvatski rod,
Srce presveto, Tvoje nam blista:
U nebo ravna spasenja brod.

Presveto Srce nježno nam cvate,
Djevo presveta pomoć nam daj!
Oj ljubav Tvoja grije Hrvate,
Narode svijeta zove u raj!
Bez grijeha — Djevo, Ti si presveta,
Iz Srca Tvoga odsijeva luč,
Pred Tobom drhće paklena četa:—
O, daj nam, Majko, spasenja ključ!

Djevice sjajna, ružice bajna,
Gospojo Lurdska nam mila tol',
Ah, ljubav Tvoja ostaje trajna,
Ti liječiš tijelo i duše bol!
O, čuj nas, Djevo, s Tvoje dobrote
Zovni Hrvate u vječni dom!
Ah, brani, čuvaj zdvojne sirote,
Mjesto nam podaj u Srcu svom!

Ah, k Tebi, Djevo, dižemo oči
U borbi teškoj žića nam tog,
Zovemo Tebe dneve i noći,
Da ne ostavi dobri nas Bog;
Čuvaj nas Majko, naše čuj želje,
Staze nam ravnaj u vječni dom!
O, daj, — da naše bude veselje
Na krilu Tvome, u Srcu Tvom!

Povijest Lurdskih Prikazanja.

Nastavak.

IV.

Drugo Prikazanje.

Počevši od onoga časa, kad je Bernadicu prviput obasjao nebeski čar i kad je prviput ugledala milo lice svoje — kako je ona u svojoj jednostavnosti naziváše — »lijepe Gospe«, ni za sami jedan čas nije prestala da misli na Nju.

Dne 14. veljače obuze je velika želja, da pogje na Masabjel, ali kako joj je majka bila zaprijetila, da ne smije više tamo, nije se usudila da je upita za dozvolu, već zamoli nekoje svoje drugarice, neka bi je nagovorile, e bi ih pustila. I zbilja videći majka, da ih je više, otpusti ih rekavši im:

»Hajde idite, pa mi nemojte više dodijavati! Ali da ste došle natrag do večernje! Inače znajte, što vas čeka.«

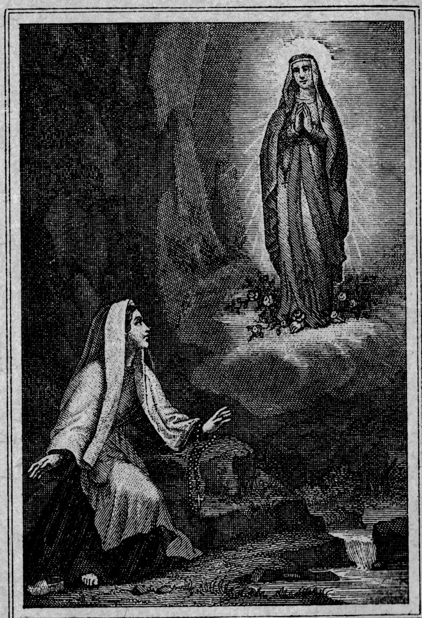
Premda je Bernardica bila čvrsto uvjerena, da tu ne može biti prijevare, ipak, jer je gospogja Subirù često govorila o vragu, koji se katkada igra s ljudima, djevojčice se oboružaše blagoslovljenom vodom za svaki slučaj. »Kad spaziš prikazu — govorile su joj drugarice — brže bolje je poškropi blagoslovljenom vodom rekavši: »Ako dolaziš sa strane Božje, približi se; ako sa strane vražje, udalji se!«

Došavši pred Spilju, Bernardica se odmah baci na koljena i stade moliti krunicu sa svojim drugaricama. Netom su par »Zdravo Marija« izmolile,

kad se rasvijetli Bernardičino lice odavajući pri tome rajsku radost. Nebesko joj se Biće bilo po drugiput prikazalo blago i milo je gledajući i držeći u ruci lijepu krunicu, koju je prebirala med prstima.

»Evo je!... Evo je!« zavapi Bernardica sva izvan sebe od ushićenja i radosti.

- »Poškropi je brže bolje blagoslovljenom vodom!« — reče joj jedna pratilica pruživši joj bočicu.

Santamaria inc. Milano

Bernardica baci blagoslovljene vode prama grmu divlje ruže, rekavši: »Ako dolaziš sa strane Božje, približi se...«

Drugoga dijela nije mogla nikako da izgovori. Tada Presveta Djevica podiže oči prema nebu, spusti ih na djevojčicu i odobravajući joj glavom uz izraz ljepote i blagosti, koji je čovjeka zanosio, pristupi bliže k Bernardici i tako dogje sve do ruba Pećine.

Sretna je Videća ostala na mjestu zaronjena u more ljepote, čara, svijetla, blagosti i miline, koja je odsijevala iz neprispodobive Djevice.

U isti čas dogje majka i sestra mlinara Nikolò. Opazivši Bernadicu u ushićenju rekoše joj nekoliko riječi, na koje Bernardica ni riječce ne odgovori.

Kraljica Angjelâ uslišia molitve te nevine pastirice, dok joj se posljednji put ne nasmiješi milo, kako samo to nebeska naša Majka zna, a potom iščezne. Istodobno se i Bernardica osvijesti.

Kako je Bernardica izgledala za vrijeme drugoga prikazanja, jasno nam posvjedočavaju riječi sina mlinara Nikolò.

»Nigda u svome životu — reče on poslije — nijesam vidio prizora, koji bi više djelovao na mene. Uzalud sam si navodio razloge. Sve mi se nekako činilo, da nijesam vrijedan dotaknuti se ovoga djeteta.... vidio sam, gdje sve vrijeme kleči, i nigda ne ću zaboraviti toga prizora: izgledala je kao angjeo, baš kao pravi angjeo nebeski.«

Sjutratan je skoro čitavi Lurd znao i govorio o Prikazanjima, kojima je Masabjel bio pozorištem. Kao što se obično u svijetu dogagja, kad se radi o Božjim stvarima, jedni su bili za Bernadicu i vjerovali njezinoj iskrenosti, drugi su pak odlučno ustali proti njoj.

Tijekom ćemo pripovijedanja vidjeti, što je sve Bernardica morala podnijeti za svoju »lijepu Gospu«, ali kako je napokon ostala pobjediteljica.

Čudesa na dnevnome redu!

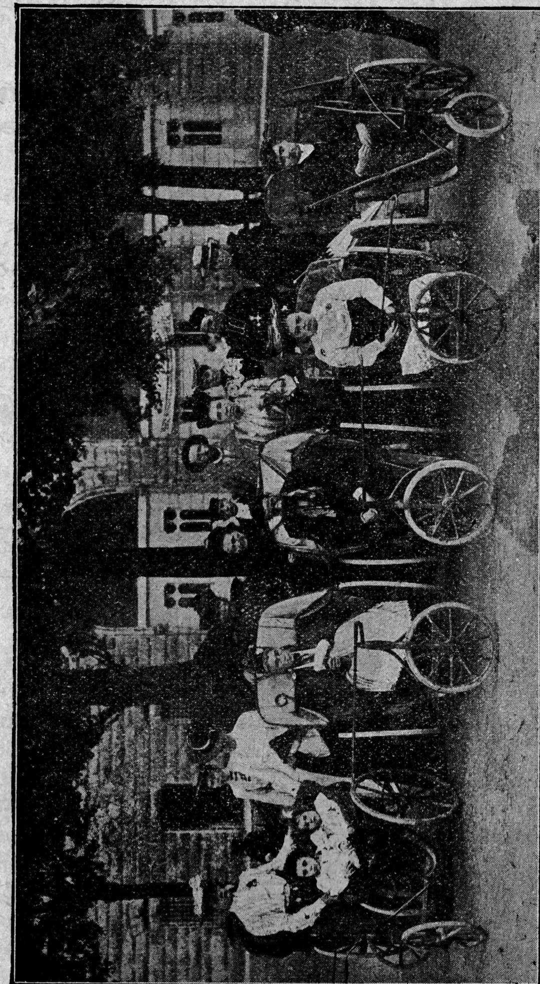
Tako je uskliknuo neki znameniti i odlični francuski liječnik, kad je, proučivši povijest Lurdskih Prikazanja, naišao na mnogobrojna čudesa, koja su se zbivala zagovorom Prečiste Djevice.

Ta čudesna ozdravljenja — što moramo osobito upamtiti — nijesu se zbila prije dva, tri stoljeća, to su naprotiv čudesa, koja su se dogodila jučer, danas, pred dvije, tri godine, a ima ih, koja su se dogodila pred 20—30 dana. Tu dakle ne može biti varke, tu je sve jasno, bistro i čisto! Sve je tu dokazano i to nepobitnim svjedočanstvima kao rijetko koji povjesnički dogogjaj.

Tko da n. pr. pametan podvoji o bitci kod *Mugdena* ili o boju pod *Visom*, a ipak je svako ozdravljenje isto tako bjelodano dokazano kao ove dvije povjesničke činjenice. Kao pokrijepu za ovo, što smo dosada rekli, navodimo slijedeće čudesno ozdravljenje, koje je jedino od **najnovijih.**

Noemi Vihtigale — tako se zove ozdravljenica po zagovoru Bl. Dj. Lurdske — kći je nekoga visokoga činovnika u Londonu. Kad su Noemi bile 4 godine, obolje od dobraca **(ospica)** uslijed koje bolesti ostade posvema gluha, budući da joj je bubnjić u uhu bio puknuo. Nesretnim je roditeljima bilo da očajaju. Njezina je majka — dobra katolikinja — bila uvjerena, da bi joj kći sigurno ozdravila, kad bi hodočastila u Lurd.

Ali otac, koji je bio protestant, ne će ni da čuje o kakvome hodočašću. Napokon popusti na

Lurdski bolesnici kod Procesije sa Presv. Sakramentom.

Dva uzeta djeteta - boslesnica sa rakom na licu - dva iskrivljena hrpta sa uzetim nogama — crvotoč u zglavku na ruci.

usrdne molbe svoje ljubljene žene i mile svoje bolesne kćerke.

Tako se dne *21. prošloga svibnja* pobožna

majka i gluhonijema kćerka nagjoše pred lijepim kipom u Špilji, gdje je majka molila dobru Djevicu Lurdsku za ozdravljenje svoje kćeri, a ova... za duše u čistilištu. [1]

Najedanput se Noemi okrene, prema Majci i zavapi: **„Majko, Majko! . . . ja čujem kako hodočasnici pjevaju Magnifikat (Veličaj)! Ja sam ti evo ozdravila! . . . Ja sve čujem . . . da, da ja sam ozdravila! . . .**

Naše je pero preslabo, da opišemo čuvstva, radost, ushit, veselje, koje bješe oćutjelo srce ljubezne majke, kad je čula ove riječi...

Svaki si čitatelj može pomisliti, kako je njoj u taj srećni čas bilo pri duši....

Zahvalivši se srdačno Kraljici nebeskoj i onoj, koju kršćani punim pravom nazivlju: »Zdravljem bolesnikâ«, brižna majka otprati ozdravljenu kćer u Ured k liječnicima, koji iza kako su je savjesno i pomno pregledali, izjaviše, da je ozdravila. Uza sve to ne zabilježiše u zapisnik ovo ozdrav-

[1] Ne možemo, a da našim čitateljima ovdje — kad nam se još nije pružila zgoda drugdje — ne preporučimo što nježniju pobožnost spram sv. Duša u Čistilištu. Neka budu uvjereni, da će mnoge milosti primiti, ako se budu utjecali Dušama u čistilištu. U tu svrhu im preporučujemo: **„Junačko djelo na korist duša u Čistilištu“**, kako se nalazi na 116. str. našega molitvenika **Ave Maria.** Sjetimo se svagdano u molitvama naših milih pokojnika, koji možda uslijed naše nemarnosti trpe u Čistilištu! Glavni oltar u novosagradjenoj našoj Kripti posvećen je Bl. Djevici Mariji pod naslovom: **„Ja Majka svih onih, koji su u Čistilištu“**, pred kojim se oltarom služi **260** sv. Misa za sve one, **bili mrtvi ili živi,** koji doprinesu same **dvije** kr. za izgradnju velebnoga hrama, što ga na Rijeci podiže ljubav i zahvalnost spram lijepe i mile naše Gospe Lurdske

ljenje, jer Noemi ne bješe sa sobom donijela nikakove liječničke svjedodžbe.

U ponedeljak, dne 1. lipnja, mlada se Noemi ponovno prikaže liječnicima u Uredu, gdje se nalazio biskup iz Rodea, okružen lijepim brojem svećenika, Francuza i Engleza, kao takogjer biranom kitom liječnikâ, izmegju kojih dva Engleza, jedan od njih protestant.

Dr. Boassarì, predsjednik liječničkoga Ureda, razloži i ispripovjedi slučaj mlade ozdravljenice, a majka pruži prisutnima na pregledavanje liječničke svjedodžbe, u kojima su se svi liječnici, što su njegovali bolesnicu, izjavili o potpunoj gluhoći njezine kćeri, ističući, da liječnička znanost njoj nikako ne može pomoći. Kad je pak istom vrijedna gospogja glasno svima pročitala pismo oca Noemina, koji, premda protestant, ipak priznaje veliki zagovor i moć Majke Božje, mnogim se okolo stojećima lice orosi suzama.

Dok je mlada Engleskinja izlazila iz Ureda, njezini prisutni domoroci nijesu se mogli ustegnuti, pa je gromkim poklicajima u slavu Gospe Lurdske otprate do njezina stana.

U znak zahvalnosti na mnogobrojnim milostima, koje draga naša Gospa podjeljuje po čitavom svijetu, a osobito u svojoj miloj Lurdskoj Špilji siromašnim bolesnicima, pozdravite je, o vi ljubezni štovatelji njezini, sa mnom skupa ovim uzdahom: *O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se k tebi utječemo!*

I Marija se nije oglušila.

Istinita crtica iz života. — Napisao: „Cetinski mlinar."

Jesenski je bio dan. Sunce naginjalo k zapadu, sa ponosne Učke šiljalo zadnje pozdrave romantičnim uvalama bajnog Kvarnera, kad se primicao riječkoj obali parobrod sa Dalmatinskih žala. Iz njega izmegju prvih iskočilo mlado momče Dalmatinče puno sjete i tuge, puno želja i nada. Ostavilo mili zavičaj tamo na obalama Cetine hladne, draga oca, dobru majku, sve . . . . i dohrlilo, da ispod bedema Frankopanskoga grada — Trsata, potraži sreće, ostvari želje i nade . . . . Lijep je bio dan, dan. — Marijin, 8. prosinca, kad naša sveta Majka Crkva slavi jedan od najljepših svojih blagdana, Bergrješno Začeće, koje je toli usko skopčano sa Lurdskim dogagjajima i čudesima.

Sutra dan, ranim jutrom, mlado Dalmatinče kročilo Trsatskim stubama, da se u svetištu Majke Marije pomoli i zaprosi je za pomoć u svojim poduzećima. Tek poslije svete ispovijedi i pričesti povratilo se, eda započne naumljeni posao. . . . .

Ne dopušta mi prostor lista kao ni značaj same ove crtice, da pripovijedam višemjesečne borbe i poteškoće, tuge i uzdahe, rad i doživljaje mlada, neustrašiva srca. . .

Osvitao je lijep, proljetni dan. Dan 25. travnja; subota, dan Marijin. Sušačkom krasnom i prostranom cestom jurile dvije lagane kočije napram drevnom i prvom hrvatskome Svetištu Majke Božje od Milosti, gdje je, kako je poznato, sveta kućica iz Nazareta, preskočiv tolike narode, prema riječima velezaslužnoga Urednika »N. G. L.« — naumice skrenula s puta, koji ju je vodio u zemlju Namjesnika Njezinoga Sina, te pohodila, zagrlila i poljubila sinove Hrvatskih zemalja, okrijepivši na taj način naše junačke djedove u borbi, koju su kasnije junački izdržali kroz više vijekova proti bjesnilu polumjeseca i na taj način stekli od sv. Oca Pape dični naslov: »PREDZIGJE KRŠĆANSTVA.« Kočije su stale ispred crkve Majke Božje, iz njih izašli, tko? — Svatovi! . . . . Mlado Dalmatinče vodilo k oltaru dragu vjerenicu k onom istom oltaru čudotvorne Djevice, pred kojim je otrag koji mjesec prvi puta molilo.

I Marija se nije oglušila njegovim kao ničijim molbama.

Dva srca, što se ljubljahu, osnovala su pomoću Njenom sretnu, Marijinu obitelj.

Učimo katekizam!

Jedan od najvrsnijih Francuskih pravnika i predsjednik senata, Troplong, izreče nešto prije svoje smrti ove znamenite riječi, koje bi morao svaki naš čitatelj duboko u srce utisnuti:

„POŠTO ČOVJEK MNOGO pročita, mnogo toga prouči i dobar niz godina proživi, kad mu se napokon približi čas smrti, spoznaje, da je jedino istinit katekizam".

Kako su istinite ove riječi, kako iskrene i pune važnosti!

Svaki dobar kršćanin mora poznavati katekizam, kao što dobar vojnik poznaje svoje dužnosti, koje ga vežu bilo u ratno ili mirno doba.

Predavajući nekoga dana general Di Plesi svojoj kćeri katekizam, pa kad je spazio, da joj nekako to nije u volji,

reče joj: „MILA KĆERI! KAD JA NE BIH BOLJE POZNAVAO SVOJE VOJNIČKE DUŽNOSTI, NEGO LI TI POZNAJEŠ KATEKIZAM, SIGURNO ME NE BI BILI IMENOVALI GENERALOM NAŠIH ČETA!“

Eto, kako valjani roditelji moraju riječju i primjerom učiti svoju djecu kršćanskom življenju!

* * *

Jednoga dana neki prijatelj znamenitoga Francuskog pisca Julija Žanina opazi u njegovoj sobi Propelo te ga — budući da je bio bezvjerac — zapita: „ALI, JULIJE, ČEMU TI ONO PROPELO VISI O ZIDU?“

— TO TI JE — ODGOVORI OVAJ — DRAGI ISUS, NAŠ MILOSTIVI I PREBLAGI SPASITELJ . . . A JA NE ĆU, DA, KAD MI SE PRIBLIŽI ČAS SMRTI, MOJI UKUĆANI BUDU U NEPRILICI GLEDE PROPELA . . . ja nikako ne ću da ga idu iskati u . . . susjedstvo!“

Eto, kako govore ljudi, koji bilo svojim mačem bilo svojim perom na daleko raznose slavu svoje domovine. Ugledajmo se i povedimo za primjerom ovih u svakome pogledu velikih muževa.

Za „Zlatno srce“,

koje će na vječnu spomen darovati Dj. Lurdskoj učesnici I-ovoga hrv. hodočašća u Lurd.

<u>Josip Nešić iz Malog Lošinja</u> za što sjajniji uspjeh hodočašća 1 kr.

<u>Mate Brajković iz Prozora</u> za obraćenje siromašnih gješnika po zagovoru Prečistoga Srca Marijina 4 kr.

<u>Ana ud. Kotlay i Jelisava ud. Gaál</u>, obe iz Kapošvara želeći, da svi učesnici hodočašća — med koje i one spadaju — prikažu svoja srca Majci Mariji na vječnu ljubav i harnost, 4 kr.

<u>Vicko Gabelić, župnik na Braču</u>, sa željom, da se na zlatnome srcu ureže natpis:

KRALJICI SVOJOJ — VJERNI HRVATI.

<u>Antun Dobrinić, kanonik na Hvaru</u>, daruje za „zlatno srce“ 6 kr. i želi, da se na nj postavi slijedeći natpis:

TEBI
PREMILA. LURDSKA. DJEVICE.
LJUBEZNA. MAJKO. NAŠA.
PREPONIZNI HODOČASNICI.
VJERNOG. TI. HRVATSKOGA. NARODA. KOGA SU. SS. OO.
PAPE. NAZIVALI
„ANTEMURALE CHRISTIANITATIS“
POTPISANI. PREODANI. TVOJI SINOVI. IZ HRV. ZEMALJA.
OVO. „ZLATNO SRCE“.
NA VJEČNI SPOMEN
POKLANJAJU
ČIM. TI. OVDJE. GDJE. SI. SE. TI. VIŠEKRAT PRIKAZALA
I. TOLIKA. ČUDESA. UČINILA.
PRIGODOM. PETDESETGODIŠNJICE. TVOJIH. PRIKAZANJA.
SVOJA. SRCA. POSVEĆUJU.
DNE. 15. KOLOVOZA. 1908.

Don Ivan Fabris iz Dubrovnika Poklanja 4 kr. i preporučuje slijedeći natpis :

„PREDSTAVI. DJEVO. SRCE. NAŠE. SRCU. SVOME! TVOJI HRVATI" ili

„UZA TVOJE NEKA KUCA SRCE MOJE, HRVAT".

Fra Grgo Odić iz Breške, Bosna poslao nam je svoj natpis :

MATER ALTISSIMI REGIS, IMMACULATA AVE! (1)

Vjekoslav Lehpamer iz Samobora šalje 5 kr. s ovim natpisom :

„NAŠA SRCA — NAŠOJ MAJCI KRALJICI HRVATA".

Ante Tomasović iz Kučića (Omiš) daruje 5 kr. preporučujući ovaj natpis :

„UZ ZLATNO SRCE PRIMI NAŠA SRCA, BEZ GRIJEHA ZAČETA"!

J. Počepan iz Semorca bi najradije vidjela utisnut na „zlatnome srcu" angjeoski pozdrav :

„ZDRAVO MARIJO, MILOSTI PUNA".

Mate Brajković, iz Prozora kod Otočca volio bi ugledati na blistavome srcu ovaj kratki natpis:

„KRALJICI HRVATA
— PREDZIDJE KRŠĆANSTVA".

I u tu svrhu šalje dar od 4 kr.

Polonio Mihovil Balbi, kavalir sv. Groba iz Rijeke obećao je dati 350 kr. za „zlatno srce" u slučaju, da ne bi hodočastio u kolovozu u Lurd, i to u znak harnosti Majci Božjoj, što mu je iz očite smrti izbavila nejaku unučicu, kad je pala sa 8 met. visine ne ozlijedivši se niti najmanje, premda je morala ostati na mjestu mrtva ili bar teško ranjena.

(1) Hrvatski to znači : **Majko Previšnjega Kralja, Neporočna, zdravo !**

Kad bi od ovih pet riječi uzeli prva slova, dobili bi ime : **MARIA.** Na drugoj strani svjetuje ovaj natpis :

„Mariji svojoj Nebeskoj Kraljici u znak srdačne ljubavi, žive harnosti i podpune odanosti Hrvati darovaše ovaj dar prigodom Pedesetgodišnjice Prikazanja u Lurdu".

Nadalje darovaše: Fran Gorelac iz Baderne (Istra) 3 kr., S. Pavlov, Fra P. Gnješ, Pavlov K. M. iz Slivna darovaše 4 kr., Milivoj i Nada Rogoz iz Djakova, vrijedna i mila dječica čestita pukovnika 6 kr., Revna Fr. Penković iz Rijeke 4 kr., A Košir iz Tinjana (Istra) 3 kr. Ante Banović iz Kostanja (Omiš) 2 kr.

Do groba haran odličnim i plemenitim dobročiniteljima, želim da im njihova imena budu upisana u knjigu života,

O. Bernardin Škrivanić,
Prov. i Organizator I. hrv. hodočašća.

Papa Pijo IX. i ubojica.

Više puta se čuje pripovijedati sad ovoga sad onoga, da je Pijo IX. tvorio čudesa (1). Ne znamo, koliko je istine u ovoj tvrdnji, ali uza sve to možemo našim čitateljima ispripovjediti slijedeći dogagjaj, koji smo takogjer čitali u nekojim Francuskim i Talijanskim novinama, te o kojemu ne može biti niti najmanje dvojbe, da odgovara istini.

Jednoga dana dogje neki čovjek u Vatikan. Ovaj zamoli, da bi ga pustili pred Papu, akoprem nije imao pisma, kojim bi mu se dozvoljavao ulaz. Podvornici mu toga radi ne dadoše naprijed, ali ih on stade uvjeravati, veleći, da ima nekakvu tajnu priopćiti Papi. Napokon ovi popustiše, te ga dovedoše sve do Papinskoga komornika, koji se zvao Paka.

Nepoznati posjetitelj tada ponovno opetova svoju molbu, da bi ga pustili pred Papu. Ne sluteći ni iz daleka na zlo, komornik otide k sv. Ocu, kojega nagje, gdje se Bogu moli, te mu reče, da ga u predsoblju čeka neki čovjek, koji želi svakako s njime govoriti. Počekavši uza-

(1) Našim će čitateljima sigurno biti poznato, da se u Rimu najozbiljnije radi, da se taj Papa, koji se punim pravom nazivlje Papom Prečiste Djevice — jer je njezinu i onako sjajnu krunu uresio najljepšim alem-kamenom, proglasivši je bez grijeha začetom — proglasi svetim. Majko Božja Lurdska uskori taj čas !

ludno nekoliko časaka na odgovor i misleći, da ga sveti Otac nije razumio, iznova mu saopći želju posjetitelja. Na što će mu Pijo IX. još sveudilj klečeći: **„Ostavite mrtve, da pokapaju svoje mrtve!“**

Ne znajući, što Papa hoće da reče ovim riječima i čvrsto uvjeren, da ga nije razumio, još mu bolje protumači, za što je došao. Na što će mu sv. Otac još izričnije i glasnije ne digavši se sa svojega klecala: **„Ja ne običavam saslušavati mrtve!“**

Ovaj se odgovor Papin pričini komorniku još čudnovatijim nego li prvi, ali ne prozbori više ni riječi, već se mirno udalji iz sobe i uputi se prema mjestu, gdje bješe ostavio nepoznata posjetitelja. Ali kako se začudi, kad opazi, da onaj čovjek, okružen od sluga, izdiše pogogjen od kapi. Kad su ga kasnije pretražili, nagjoše kod njega oštar nož i nabiven revolver. Časovita ga smrt bijaše onaj isti čas pokosila, kad je nesretnik htio da usmrti Papu, koji je naredio, da svaki katolik ima vjerovati kao članak Vjere, da je Bl. Djevica Marija bez grijeha začeta — istinu, koju je 4 godine kasnije sama Majka Božja najsvečanije potvrdila rekavši maloj Bernardici:

„Ja sam Bezgrješno Začeće!“

Ljepota i velebnost sv. Vjere.

Neki savremeni pisac, iza kako je naveo *dužnosti kršćanina,* koje su sadržane u *katekizmu,* i istaknuo najvažnije molitve, koje kršćani običavaju moliti, napisao je ove krasne riječi, kojima je, premda u kratko, nu ipak vrlo zgodno orisao ljepotu i čar sv. Vjere.

Evo, kako on piše:

«Ove *zapovijedi,* toli oštre, ovi zakoni, toli strogi, ovi *Evangjeoski savjeti,* koji toliko nadilaze slabašnu ljudsku narav, bili su prihvaćeni, ljubljeni i najstrože opsluživani kroz *devetnaest* vijekova od bezbroj plemenitih duša!...

I dandanas, dok raskalašenost i pokvarenost u tako velikoj mjeri vlada svijetom, na milijune odvažnih katolika rado vrši ove zapovijedi i dragovoljno podnosi slatki Kristov jaram.

Molitve, kao što su *Oče naš, Zdravo Marija* i t. d., na stotine puta izgovaraju usne najrječitijih, i dapače najvećih veleuma i učenjaka čovječanstva!

O ljepote, koja se krije u našoj sv. Vjeri! Veleumi i učenjaci ono isto vjeruju, što vjeruje i neuka ženica u najzabitnijem selu i najskromnijoj potleušici!

Ova dakle Vjera, toli duboka u svojim *otajstvima,* toli skladna u svojem *ćudoregju,* pobjedila je i osvojila svijet usprkos najstrašnijih muka, najžešćih strasti, najgoropadnijega progonstva!

Ona je iza punih dvadeset vijekova, slaveći slavlje nad vremenom i ljudima, prenijela na sve naraštaje jednu te istu nauku, jedan te isti zakon, kojim je izobrazila, prosvijetlila, oplemenila ne samo pojedince, nego čitave narode.

Sasvim tim uza svu ljepotu, sjaj, čar, koji odsijeva u ovoj sv. kat. Crkvi, ima ljudi, ima novina, dapače i Vladâ, koje je progone i koje danomice kleveću njezinoga vrhovnoga *Glavara — sv. Oca Papu* i njezine službenike — *Svećenstvo.*

Tako neki Leon Martin reče dne 30. svibnja g. 1904 na sastanku Pariških *slobodnozidarskih loža:*

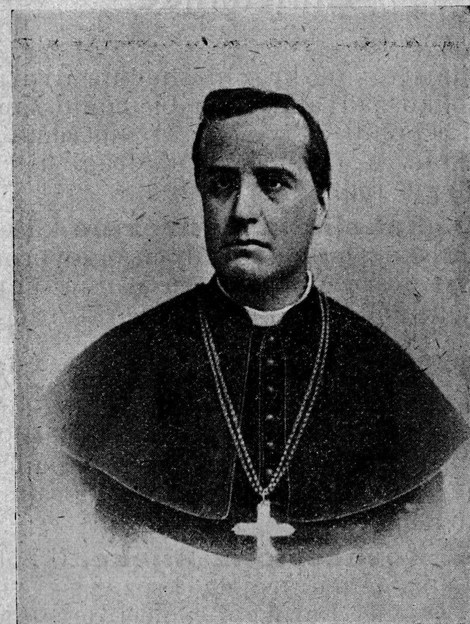
„Mi slobodni zidari — *već je svima poznato, da i u Hrvatskoj ima slobodnih zidara* — **moramo nastojati oko konačnoga uništenja katoličke Crkve“.**

Kako dakle, da čovjeku krv ne uskipi proti ovim bezbožnicima, koji se neprestano dižu proti Spasitelju roda ljudskoga, da njegovo ime izbrišu sa lica zemlje i da mu zatvore svaki utjecaj i ulaz k srcu čovječjemu?

Vi pokvareni romanopisci, vi novinari, koji svagdano štrcate otrov laži i klevete proti sv. Vjeri u dušu našega miloga naroda, vi zastupnici, koji izjavljujete, da ste za **rastavu Crkve od države,** za **gragjanski brak,** — što činite danomice od Abela, brata vašega? Ne zaboravite, da njegova Vjera, koju je izgubio čitajući vaše pogubne knjige, vapi mnogo više k Bogu, nego li njegova **krv**!...

Pokvaren od vas on je zaboravio na nebo — svoju vječnu domovinu — na svoju dušu, na svoga Stvoritelja i postao kao nijema životinja podavajući se najogavnijim strastima.

Upamtite, što vam dovikuje Onaj dragi Isus, koji je o sebi rekao, da je *Put, Istina i Život*:... «*Onaj, koji sablazni jednoga od ovih malenih, koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo, da sveže mlinski kamen o vrat i da se baci u dubinu morsku!*»

Dr. ANTUN MAHNIĆ,
biskup Krčki i Presjednik I.-ovog hrvatskoh hodočašća.

Posljednjih nam je dana ponestalo blagoslovljene Lurdske vode; molimo da se oni, koji su je naručili, ustrpe, dok nam stigne.

Zahvalnice.

Uredništvo je kroz posljednja dva mjeseca primilo toliko zahvalnica, da bi moglo samim zavalnicima ispuniti čitavi 7 br. Ovdje ćemo navesti samo nekoje, a molimo, da se drugi ustrpe, dok na njih dogje red.

1) U. Rahelić iz Podvezice kliče: Slava Gospi Lurdskoj, jer je Njezinim zagovorom oslobogjena od nesreće, u koju su je njezini neprijatelji — neka im Bog prosti, kao što im i ona oprašta — htjeli strmoglaviti.

2) F. Samadžija iz Bosne izriče najsrdačniju zahvalnost dobroj Gospi, jer mu je iz smrtne pogibelji, koja je prijetila sinčiću i ljubljenoj supruzi, na čudnovati način obojicu oslobodila. U zahvalu šalje 10 kr. za dogradnju njezina hrama na Rijeci.

3) S. Kovačević iz Rijeke. U bolesti, od koje je velike muke trpjela kroz više vremena, utekla se Djevici Lurdskoj moleći devetnicu pred Njenim kipom u Kapucinskoj Crkvi i ujedno se služila blagoslovljenom vodom. Kad je svršila Devetnicu, svih je boli na njezino najveće začugjenje nestalo. Zahvaljuje se moćnoj Djevici i želi, da bi svi, koji se k Mariji utječu, oćutjeli pomoć, kao i ona.

M. Zalar iz Gjurgjevca kliče takogjer: Slava Gospi Lurdskoj! jer je, »nakon što je rabila Lurdsku vodu, bolesti odmah nestalo«.

N. N., učenik u Bosni zahvaljuje se lijepoj Gospi, što mu je pritekla u pomoć u naucima, kad je mislio, da će biti potjeran sa gimnazije radi slaba uspjeha i porušena zdravlja. Da se kako tako oduži moćnoj Kraljici, obećaje, da će kroz 5 god. primati njezin glasnik, za čije raširenje šalje 3 kr.

M. Radić iz Brača nam piše: »Nazad nekoliko vremena moj je suprug bio bolestan, a ja sam se zavjetovala Majci Božjoj Lurdskoj, da ću — ako udijeli mome suprugu zdravlje — poslati iznos od 10 kr. za gradnju Njezine Crkve. I zbilja on je ozdravio po zagovoru Majke Božje, na čemu joj se žarko zahvaljujem i eto izvršujem zavjet«.

Još jedno najnovije i važno ozdravljenje!

Izmegju Pariških hodočasnika, koji su pred nekoliko dana u velikome broju hodočastili u Lurd, nalazio se i kakelan župe Bezgrješnoga Začeća u Parizu.

Ovaj je svećenik imao ranjave i teškim čirovima obasute noge, uslijed česa je upravo strašno trpio.

Već je hodočašće naskoro imalo minuti, ali svećenik Fiama -- tako se zove naš srećni ozdravljenik -- nije se nikako usudio da ište od milostive Djevice ozdravljenje -- premda je imao vanredno pouzdanje u Nju -- jer je mislio, da nije vrijedan tolike milosti. Osim toga siromašni svećenik nije mogao pojmiti, kako bi njemu, pa makar i čudom **zarasle tako velike, zastarjele i gnojne rane, koje su izjedale njegove siromašne noge...** Sasvim tim na usrdne molbe jednoga svoga prijatelja sagje, u piscinu (u čudotvornu vodu) da se okupa.

Netom je stupio u blagoslovljenu Lurdsku vodu, oćuti u sebi neko tronuće, uzbugjenje, zatim neku ugodnu toplinu, na što reče tihim glasom: **„Ja sam ozdravio!.... Mila moja Gospo** -- na što ga obliju suze radosnice -- **Ti si mi udijelila zdravlje!...“ Pregleda još bolje svoje prije jadne noge i na svoje najveće udivljenje nalazi, da je svih rana -- bilo ih je na svakoj nozi pet do šest -- posvema nestalo.**

Čudom ozdravljeni bolesnik nije htio svoje sreće nikome otkriti, ali kad je dočuo zato nadbiskup Pariški Amet, povede ga sam u Ured, da liječnici sami potvrde ozdravljenje. I doista tu u odsutnosti predsjednika Ureda -- Boassarìa -- neki liječnik bezvjerac izjavi, **da zaista na nogama nema ni traga kakvim ranama, već da se samo vide zarastice iscjeljenih rana od više tjedana. (Tako su dakle dobro bile zarasle, da se činilo da su od više tjedana, a istom su dva sata bila minula od čuda!)** Eto očevidnoga dokaza čuda, jer mi znamo -- a i sam zdrav razum nam to bjelodano potvrgjuje -- da, kad čovjek **ozdravi, nikada ne ozdravi u jedan čas, već to ide polako, postepeno i malo po malo, dok u Lurdu ordravljaju u jedan čas --** što mi kršćani nazivljemo čudom, i to punim pravom!!!

»Ja sam -- pripovijeda jedan suputnik ozdravljenikov -- vidio svećenika Fiama, kako **udara u željeznici posvuda po svojim nogama,** a da ne osjeća upravo **nikakve** boli, dok je isti svećenik prije svoga odlaska morao drugoga, da mu obuče čarape, i nije mogao podnijeti **ni najmanjega** doticaja poradi svojih gnojavih rana«.

Ponovno velimo: tko hoće vidjeti čudesa, neka ide u kolovozu u Lurd! Vjernici i nevjernici, zdravi i bolesni, mladi i stari, pohrlite s nama u Lurd!

Hrvati -- posljednji vam put dovikujemo -- u Lurd, u Lurd. u Lurd!!!

Piše nam

jedna osoba iz Istre, koja je u svibnju sa braćom Slovencima hodočastila u Lurd:

«Primila sam lijepi dar, koji ste mi poslali... Srdačna Vam hvala! Ja ga u istinu nijesam zaslužila, *jer time, što sam Vam rasprodala nekoliko istisaka omiljele i prekrasne knjige* **Lurd,** *samo sam ispunila dužnost, koja svakoga kršćanina veže.*

...Oprostite, što Vam se nijesam prije javila, ali mi je bilo nemoguće, budući da sam bila u Lurdu... Oh! Prečasni, kako je tamo divno, lijepo! Čovjek ne bi rekao više, da je u ovoj suznoj dolini, već u nebu... Pravom ste Vi, g. Uredniče, Lurd nazvali «*kutićem neba*». Jest, jest, Lurd je doista ne samo «kutić raja», nego je on «**vrata** *raja*«, kako ga nekoji nazvaše... Ne znam, koliko će se Hrvata odazvati Vašem pozivu, ali sve žarko molim, da se u što većem broju odazovu, jer se sigurno ne će pokajati, već će naprotiv blagoslivljati čas, kad su se odlučili hodočastiti, kao što će i Vama neizmjerno harni biti, što ste im pružili prigodu, da na mjestu Prikazanja iskažu svoju vjernost slatkoj Mariji... U Lurdu se *skoro svagdano vide čudesa.* Ogromne čete pobožnoga puka iz najudaljenijih krajeva hrle onamo... Da mi se je moguće popeti na naš gordi Velebit i svemu našem hrvatskome rodu doviknuti: *Ako tko ne zna moliti i ne vjeruje u božanstvo svete naše Vjere, neka pohiti u Lurd, gdje će se bez dvojbe naučiti moliti, vjerovati i ufati.* Naše je hodočašće vrlo lijepo uspjelo: bilo nas je preko 600... (Vidjet ćemo, koliko će Hrvata u Lurd)! Ja sam na *svoje oči vidjela tri čuda,* i to kako su se dvije umirajuće žene digle zdrave zdravcate i jedan mladić od neizlječivih rana. Ova su tri čuda i *sami liječnici priznali,* premda ih je mnogo više ozdravilo.

Još kod nas nekoje novine pišu, da nema čudesa! Narode, ne vjeruj im, jer lažu i hoće da u tebi ubiju vjeru! Da, da, lažu, jer ima čudesa i te kako velikih! Jedna se od ozdravljenih zove **Veronika Sperling.** (1) Ako tko ne bi vjerovao

(1) Upravo je tako! Veronika Sperling, kojoj su sad 32 godine, bolovala je već od g. 1904. od neizlječive bolesti. Već je od mjeseca listopada g. 1907 veoma teško i uz najveće muke hodila, a ima tome 6 mjeseci, da se nije mogla nikako maknuti sa svoga kreveta.

Okupavši se dvaput u piscini (čudotvornoj vodi) i prisustvujući procesiji sa Presv. Sakramentom oćuti neku silu u sebi, uslijed koje se najedanput digne čila i zdrava. Njezin doktor *Fritz Kaufmanu* priznao je sam čudo te mu se nije mogao dosta načuditi ni nadiviti.

mojim riječima, neka glavom otigje u Lurd pak će se uvjeriti, da je dapače malo, što sam ovdje rekla, jer sam ja neuka i ne mogu sve da opišem....

Neka dakle hodočasti u Lurd svatko, koji može!.. Zahvaljujući Vam se, Prečasni, ponovno na daru i uz obećanje, da sam sve pripravna učiniti za slavu Gospe Lurdske, bilježim se

Pazin, 5/6 1908. B. V.

Čitamo u nekojim novinama, da će jedan od najvećih i naglasovitijih Francuskih pjesnika A. *Retté pješke* hodočastiti u Lurd, da se zahvali Majci Mariji za milost obraćenja, budući da je od odlučnoga protivnika vjere — *anarkiste*, postao gorljiv kršćanin. U Lurdu će ostati 14 dana te ga proučiti, da pobije djelo Zolino, koji je bio takav protivnik vjere i mrzitelj mile naše Gospe, da je lažljivo pisao proti Lurdskim čudesima.

On je megjutim umr'o pred par godina strašnom smrću, tako da nije imao ni časa vremena, da se pripravi na strašni sud, koji svakoga čovjeka čeka i kojim počinje drugi život. (Čitaj o tome opširnije u knjizi **Lurd**).

Možemo megjutim izjaviti ljubiteljima Gospinim, da je, iza kako je on izdao svoju lažljivu knjigu, još više ljudi svake dobi počelo hodočastiti u Lurd.

Tko bi se sada zaletio na Rijeku, ne bi od stare Kapucinske crhve našao doli puste ruševine... Već ivrapci na krovu znadu, da mi nemamo nikakvih dohodaka, kojim bi se nadali dograditi Crkvu Djevici Lurdskoj do li samo plemenita srca štovatelja Majke Božje.

K njima se mi utječemo i obraćamo svoje oči... Neka budu uvjereni, da će im Gospa Lurdska stostruko naplatiti svaki novčić, koji nam pošalju, e da gornja Crkva podigne što prije svoje lijepo čelo. Neograničeno je naše ufanje u BOŽJU PROVIDNOST, NEOBORIVA naša Vjera u MILU GOSPU LURDSKU, za čiju slavu svoj život i svoje sile žrtvujemo...

Uzdajući se u tu moćnu Djevicu i oboružani čvrstim ufanjem u Božju Providnost, mi se nadamo što prije podići velebni hram „lijepoj Gospi". Sveti Antune i sv. Josipe, pomozite nam u našemu radu!...

Papine riječi.

Posljednji smo put naveli nekoje Papine riječi, kojima on krijepi i bodri biskupe, svećenstvo i uopće sve katolike, koji se bore, e da što prije zavladaju Kristova načela javnim i privatnim životom svih naroda kao i pojedinaca.

Ovajput nam se ponovno pruža prigoda, e da ponovno iznesemo nekoje njegove riječi, što će sigurno biti milo našim pretplatnicima, koji se moraju osjećati sretnima, što čuju riječi Glave Kršćanstva.

»Da podignemo i popravimo ove ruševine — govorio je Sv. Otac Presv. biskupu Dozienu — neophodno je potrebito, da **molimo,** da se **sjedinimo** i da **radimo.** Treba da Krist ponovno zavlada dušama, obiteljima i svećenstvom; jedino ćemo tada slaviti pobjedu.

Nada sve je upozorio biskupa, e da opomene svoje sunarodnjake Francuze na slogu, jer je nesloga jedino uzrokom, što se Crkva u Francuskoj nalazi u tako žalosnome stanju. »Kad bi se oni okupili oko svojih biskupa i Pape — nastavio je sv. Otac — odmah bi oni postali nesavladiva vojska, koja bi izvojštila slobodu i prava vjeri«.

Dalje ne ćemo!... Upamtimo samo one tri Papine riječi: **molitva, sloga i rad,** te ih u srce uvriježimo. I nama katolicima u Hrvatskoj treba sloge; molimo milu našu Gospu, da nam je udijeli....

SADRŽAJ:

☛ *Čvrsto uvjereni, da će naši mili pozrtvovni pretplatnici podvostručiti svoje nastojanje i brigu oko širenja «N. G. L.« ovaj put na* **uspomenu posljednjega** *Prikazanja, koje se zbilo dne 16. srpnja g. 1858. objelodanjujemo naš glasnik u čitava dva arka sa 32 str.*

Svesrdice, najtoplije i kao brat brata umoljavamo sve štovatelje Gospe Lurdske, da taj mili dan[1]*) što dostojnije proslave i sprovedu.*

Nema dvojbe, da bi osobito milostivim okom pogledala Neprispodobiva Djevica sa nebeskih visina na mukotrpne našu domovinu, kad bi se toga slatkoga dana više hiljada hrvatskih sinova ispovijedilo i pričestilo, i u kojih 300-400 župe obavila devetnica u čast Djevici Lurdskoj -- kako se nalazi u molitveniku **„Ave Maria"** *ili u našem novom* **„Vjenčiću"**.

Ugodan mora biti za svaku plemenitu dušu taj dan dne 16. srpnja, kad je Bernardica ugledavši sa druge strane Gave svoju »lijepu Gospu» sva zanesena od radosti i ushita zavapila okolo stojećem narodu, kome je bilo zabranjeno ići k Spilji:

»Eno je, eno je!... **Ona nas pozdravlja i smiješi nam se iza ograda!**«

Da, da, počastimo je i mi **taj dan,** *pak će se i nama smijesiti i pozdravljati nas!....* ☚

[1]) Tome ćemo Prikazanju u naskorijoj budućnosti posvetiti bar 2-3 članka, jer je do suza ganutljivo i vanredno poučno.

kr. Dvije osobe iz Sudovčine 11 kr. Pet osoba iz Klane 5 I. Vr. na čast sv. Antuna za primljenu milost 10 kr. O. Dernier 3 kr. S. M. 4 kr. 40 fil. A. Ščetinec 6 kr. Sakupio I. Vaničan 12 kr. Jakov Sisgoreo 20 kr. S. Matašić 4. kr. A Švarc 4 kr. Lj. služavka 5 kr. M. ud. Kamenar 3 kr. M. ud. Kamenar sakupila je od raznih osoba u Koprivnici za gradnju Crkve 37 kr. Ž. Jana 5 kr. M. Delić 3 kr. M. Karković trgovac, 10 kr. B. Maričić (Senj) sakupila je od raznih dobrih duša 26 kr. 40 filira M. Stepinac 20 kr. I. Makjanić 3 kr. Dvije osobe iz Rovišća 4 kr. I. Bogdanović 3 kr. Juraj Žagar 5 kr. Vlč. g. I. Domljanović (Istra) sakupio je u svojoj župi 12 kr. G. Habek sakupio u Mariji Gorici 36 kr. I. Barbarić 2 kr. St. Kolander kap. u Novoj Gradiški sakupio 14 kr. Anka Gregurić (Beravci) sakupila od raznih osoba 11 kr. 90 fil. I. Papić 4 kr. F. Marčin (Sigetac) sakupila 16 kr. S. Slipčević 3. kr. N. N. iz N. 10 kr. »Miloj Majci«. A. Kušer 5 kr. M. Žagar 5 kr. H. Visinga 5 kr. M. Cernek 3 kr. M. Begović i A. Gjurić 3 kr. Gj. Gorički i dr. 6 kr. M. Quintavelle i drug. 4 kr. L. i Gj. Gorički 4 kr. L. Rodinis 10 kr. F. Blažević 3 kr. G. Deglin 7 kr. Slavno gradsko poglavarstvo u Bjelovaru 20 kr. Joza Ek. i P. Szarvaš, 4 kr. Franjka Salaj, 3 k. D. Vicko Gabelić, 3 kr. N. Kolon.

Ne znajući, kako da svoju ljubav posvjedočim plemenitim dobričiniteljima, sklapam svoje ruke i svim žarom duše svoje ujedno sa svojom milom braćom molimo svoju ljubeznu Gospu Lurdsku, e da izlije obilje svojih milosti na sve dobročinitelje, na njihovu obitelj i dragu njihovu dječicu kao na čitavi moj mili narod, koji premda ne obiluje zemaljskim dobrima, ipak rado podaje svoj doprinos za hram, koji će ljubav k Majci Mariji i vjera u svetu Božju Providnost podići na Rijeci.

O. Bernardin Škrivanić,
Provincijal Kapucinâ.

Ovih je dana dotiskan:

Vjenčić Molitava

u čast „Naše Gospe Lurdske“.

Akoprem je Uredništvo »Naše Gospe Lurdske« vanredno opterećeno raznim poslovima, to ipak nije nikakvo moglo da odoli molbama mnogobrojnih štovatelje mile Gospe te je priredilo ukusni i vrlo uspjeli mali molitvenik, koji je **isključivo posvećen Gospi Lurdskoj.**

O njegovoj unutrašnjosti ne ćemo ovdje govoriti, radije ćemo štošta reći o njegovoj vanjštini.

Na finom i sa 3 boje ukrašenome omotu nalazi se slika naše **drage Gospe Lurdske** u **modroj** boji, koja je vanredno privlačiva i mila. Kao štoje papir, koji služi za omot fin, tako je isto i onaj, koji služi za unutrašnjost. **Nova i po tom razgovijetna i oveća slova jako prijaju oku, što će osobito biti ugodno starijim osobama i onima koji teže čitaju.**

Suvišno je da taj Vijenčić još preporučujemo, jer smo uvjereni, da će svaki, koji ga samo vidi, rado žrtvovati za nj ono nekoliko filira.

Najtoplije preporučujemo, da svi oni, kojima je na srcu slava i ljubav Prečiste Djevice, da ga nastoje, što većma raširiti e da tako prodre u svaku kat. kuću.

Cijena je za:

5	**komadi**	**poštom**	**1 kr.**	
10	**„**	**„**	**1 „**	**90 fil.**
20	**„**	**„**	**2 „**	**60 „**
30	**„**	**„**	**4 „**	**20 „**
40	**„**	**„**	**5 „**	**70 „**
50	**„**	**„**	**6 „**	**50 „**
100	**„**	**„**	**12 „**	**30 „**

Neka se uvijek nastoji naručiti najedanput što više komadi, jer će se tada umanjiti trošak za poštu, a u tome će slučaju Uredništvo uvijek postaviti nekoliko komadi više, nego li je dužno.